

har faaet med Hensyn til den Grændse, der er stillet ved Lovens Kundgjørelse. Ogsaa herneede har den tidligere Kundgjørelsesform medført, at der i de forskjellige Jurisdictioner kunde være smaa Forskjelligheder med Hensyn til det Tidspunkt, fra hvilket Loven traadte i Kraft, men disse Forskjelligheder, som vare forsvindende i Jurisdictionerne herneede, kunne blive større paa Færøerne, og jeg skulde derfor henstille, om det ikke maaskee kunde være hensigtsmæssigt at sætte en fast Termin, som omtrent vilde svare til, hvad man har paa-tænkt ved Lovens Kundgjørelse. Maaskee en saadan Termin passende kunde sættes som det Tidspunkt, fra hvilket Loven skulde træde i Kraft, og det vilde da naturligviis blive omtrent ved Midsummer. Dette er et Punkt, som jeg vil bede det ærede Udvalg at over-veie, idet jeg iøvrigt Intet har at indvende imod Lovforslaget.

Effersø: Den høitærede Justitsminister bemærkede, at der i den Omstændighed, at Færøinger ikke før havde søgt dette Spørgsmaal afgjort ved Rettergang, laa en Anerkjendelse af, at de selv ikke ansaae sig for forurettede. Dette er imidlertid ikke ganske rigtigt (En Stemme: Det har Ministeren ikke sagt.) Ja, saaledes opfattede jeg det. Grunden, hvorfor de ikke have gjort dette Spørgsmaal til Gjenstand for Sags Anlæg, er deels den, at de ere fattige og ikke selv kunne reise slige Spørgsmaal, og deels den, at der ikke paa Færøerne er Sagsførere, som kunne hjælpe dem. Dette antager jeg er den nærmeste Grund; men iøvrigt er det jo muligt, at jeg kan have misforstaaet den høitærede Minister. Den Henstilling, som den høitærede Minister gjorde om Fasttættelsen af en bestemt Termin, maa ogsaa jeg ansee for meget hensigtsmæssigt, og hvis en saadan Termin skulde berammes til næste Sommer, veed jeg ingen mere passende Dag end Olafsdagen, som er den Dag, paa hvilken de fleste Færøinger samles i Thorshavn, og Lagthinget sættes.

Justitsministeren: Det ærede Medlem maa ikke undre sig over, at jeg fremhævede den Omstændighed, at man slet ikke tidligere har nægtet Noget Udgang til at søge Rets-spørgsmaalet løst ved Domstolene. Da Regje-

ringens Fortolkning har været Gjenstand for megen Dmtale herneede, har det været mig magtpaaliggende at fremhæve den Omstændig-hed, at der ikke har været lagt nogen Hin-dring iveien for, at Retsspørgsmaalet kunde blive afgjort ved Domstolene, og jeg troer, at det er indlysende, at den Omstændighed, at ikke destomindre Ingen har henvendt sig til Domstolene, er en stærk Støtte for, at For-tolkningen har været rigtig. Det var Alt, hvad jeg sagde, og det troer jeg virkelig er fuldkommen klart.

Ordføreren: Maatte jeg blot gjøre den Bemærkning, at den høitærede Justitsmi-nisters to Henstillinger selvsølgelig skulde blive tagne under nøie Overveieelse i Udvalget, og at man da muligviis vil fremsætte de fornødne Ændringsforslag til 3die Behandling.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov,

indeholdende nogle Bestemmelser om Kongss-fæstet paa Færøerne.

§ 1.

Naar Enken efter en Fæster paa det Staten tilhørende Fordegods paa Færøerne herefter indgaaer nyt Ægteffab, og Kongssfæstet overdrages til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæsters Sønner fortrin-lig Udgang til ved først indtrædende Fæste-ledighed at erholde Jorden i Fæste fremfor de Sønner, som den nye Fæster maatte efter-lade sig.

§ 2

Hvor Enken allerede er indtraadt i nyt Ægteffab, og Kongssfæstet overdraget til hendes nye Mand, skal der tilkomme den afdøde Fæ-sters Sønner fortrinlig Udgang til Kongss-fæstet ved først indtrædende Fæsteledighed, naar den nye Fæster enten ingen Sønner efterlader sig, eller dog ingen, der er født før denne Lovs Kundgjørelse. I andre Tilfælde skal det staae den tidligere afdøde Fæsters Søn frit ved indtrædende Fæsteledighed at søge af-gjort ved Dom, om der ifølge den hidtilgjæl-